

Vem blir Elitseriens första Power Forward någonsin?

Vi vet att det blir mycket amerikanskt är på Grishockey, men vi försöker hitta godbitar här på hemmaplan också, både i Elitserien och i Allsvenskan.

Tidigare så har vi ju haft ögonen på **Magnus Wernblom** i Skellefteå och han har bra förutsättningar att bli **Elitseriens Power Forward** denna säsong om han fortsätter att leverera mål och aggressivt spel. Bakom honom har vi en handfull spelare som jagar och frågan är om det kanske kan bli fler som blandar sig i striden med 29 matcher kvar att spela av Elitserien 06/07.

Enligt "Grishockey-legenden", nåja... blir man Power Forward om man kan hålla ett snitt av 0,37 mål per match och att man aggressivt spelar till sig minst 2,4 utvisningsminuter per match. Med aggressiva utvisningar menar vi typ "Roughing", "Fighting", "Charging" och "Boarding" och inte "fröken-utvisningar" som "Hooking", "Tripping", "Slashing" och "Prat-med-domaren-10-Minuter"... Snitt för mål och utvisningar är taget och baserat på de magiska "30/200" i NHL, alltså 30 mål och 200 utvisningsminuter på en 82-matcherssäsong. Fritt översatt till Elitserien-mått blir det, i och med 55 matcher, 20 mål och 130 utvisningsminuter. Till sist handlar det också om spelstil och storlek. En riktig Power Forward är minst 183 cm (6.0 feet) och väger minst 91 kg (200 pounds) och har en spelstil som påminner om en murbräcka. Hög fart, stort mod och ett målsinne utöver det vanliga samt ett sjuhelsikes humör och med en rejäl dos aggressivitet... Boo-ya!!!

Så här ser Grishockey's sammanställning ut efter 26 spelade omgångar:

1. Magnus Wernblom, Skellefteå (184 cm/94 kg)

Resultat efter 26 omgångar:
20 spelade matcher / 14 mål / 59 utvisningsminuter

*Ligger i fas att nå följande resultat efter 55 omgångar:
34 mål och 145 utvisningsminuter*

Kommentar: Får Wernblom spela resterande 29 matcher och levererar i samma takt som på sina 20 spelade matcher så kommer han att nå 34 mål och 145 utvisningsminuter. Ingen spelare har varit i närheten av ett sådant facit de senaste 30 åren eller sedan Elitserien startade 1975 för den delen. Troligtvis har ingen någonsin nått upp till en sådan Power Forward-platå i svensk ishockeyhistoria någonsin...

2. Mika Hannula, HV71 (180 cm/84 kg)

Resultat efter 26 omgångar:
18 spelade matcher / 9 mål / 64 utvisningsminuter

*Ligger i fas att nå följande resultat efter 55 omgångar:
24 mål och 167 utvisningsminuter*

Kommentar: Vi får väl se om Hannula spelar mer i Elitserien denna säsong och om han får chansen att bli den första spelaren i Elitserien någonsin att nå de "20/130". Han ligger i bra fas för att göra det, men som sagt, då måste hans "time-out" snabbt vara över. Hannula har egentligen inte storleken för att vara en äkta Power Forward, men han gillar att spela fysiskt och använder sin storlek på ett bra sätt ändå, vilket gör att han kvalar in på vår lista i alla fall.

3. Per-Åge Skröder, MODO (180 cm/92 kg)

Resultat efter 26 omgångar:
26 spelade matcher / 10 mål / 61 utvisningsminuter

*Ligger i fas att nå följande resultat efter 55 omgångar:
18 mål och 129 utvisningsminuter*

Kommentar: Skröder har precis som Mika Hannula egentligen inte storleken för att räknas som en Power Forward, men ingen regel utan undantag. Skröder har, precis som Wernblom och Hannula, chans att bli den första spelaren att nå 20 mål och 130 utvisningsminuter i Elitseriens historia. Detta så klart om han fortsätter i samma tempo de kommande 29 matcherna som han haft tidigare under säsongen. Just nu ligger Skröder i fas att nå 18 mål och 129 utvisningsminuter, behöver med andra ord öka takten något för att nå de magiska "20/130".

4. Andreas Jämtin, HV71 (183 cm/90 kg)

Resultat efter 26 omgångar:
25 spelade matcher / 8 mål / 88 utvisningsminuter

*Ligger i fas att nå följande resultat efter 55 omgångar:
17 mål och 190 utvisningsminuter*

Kommentar: Andreas Jämtin har haft svårt att producera offensivt sedan han kom till Elitserien från AIK inför säsongen 03/04. Denna säsong verkar han dock ha fått det att lossna och han är på väg att, som övriga spelare i denna lista, nå en milstolpe i svensk ishockeyhistoria. Jämtin hade ju en kanonsäsong för AIK i Allsvenskan 02/03 där han visade prov på både fysiskt och aggressivt spel, plus då målsinne, vilket ju kännetecknar en äkta Power Forward. Hans facit den säsongen blev 21 mål och 127 utvisningsminuter på 42 matcher. Vi får se vart det slutar denna säsong.

Ingen topplista utan "bubblare" och bakom dessa fyra herrar ovan har vi faktiskt fler spelare som har "häng" på att också kunna nå en Power Forward-platå (20 mål / 130 utvisningsminuter).

Närmast av dessa spelare är **Tomi Kallio** i Frölunda som om han fortsätter i samma tempo kommer att nå 17 mål och 110 utvisningsminuter. Därefter har vi Kallio's lagkamrat **Martin Cibak** som ligger i fas att nå 15 mål och 144 utvisningsminuter. Strax efter denna duo har vi hemvändaren **Niklas Sundström**, MODO, som med det tempo han har just nu är på väg mot 15 mål och 140 utvisningsminuter. Till sist har vi också **Jesper Mattsson** i Färjestad med fart uppe att nå 13 mål och 119 utvisningsminuter.

Det är många matcher kvar att spela, men vi på Grishockey är förhoppningsfulla om att vi i Sverige kan börja producera Power Forwards på hemmaplan i Elitserien. Det är affischnamn och spelare som kan dra lite extra publik till isladorna det. Tänk bara om svenska ishockeyklubbar kunde börja marknadsföra sina spelare bättre, det drar publik och det blir lite drag i denna hockey-cirkus om vi kan få lite sköna profiler att ägna lite extra uppmärksamhet mot. Det är lite väl grått och färglöst i spelartrupperna i svensk ishockey, trots att det faktiskt skiljer en hel del mellan spelarna i form av olika spelstilar etc... Kanske ska vi just hitta dessa "titlar" på spelarna för att få lite färg i trupperna? På engelska har vi ju Power Forwards, Enforcers, Play Makers, Snipers, Fore

Checkers etc... men i svensk hockey har vi inte samma begrepp och vi tydliggör inte spelarnas identitet tillräckligt... Nog om det nu. Det blir en spännande fortsättning på om vi får Sveriges första Power Forward denna säsong. Vi på Grishockey håller tummarna för det i all fall.

Med vänliga hälsningar

Zeke Holmgren, Chefredaktör – **GRiSHoCKEY**

E-post: zeke.holmgren@gmail.com

Webb: <http://grishockey.wordpress.com>

:: GRiSHoCKEY - Vi övervakar hockeyvärldens alla fighters, goons och enforcers! ::

Källor: www.swehockey.se - grishockey.wordpress.com

Om GRiSHoCKEY

Grishockey är platsen och forumet för oss som gillar fysiskt tuff och aggressiv ishockey. Vi förespråkar absolut inte onödigt våld eller fegt spel med klubbor eller liknande. På Grishockey bevakar vi hårda fighters och suveräna tacklare samt andra som bidrar till en ishockey som gör det extra spännande, kul och intressant att följa med i ishockeyns värld. Vi gillar när det smäller, men vi gillar det bara om det är ärliga och schyssta metoder som används. Det finns mängder med exempel då det emellanåt sker övertramp för vad som är ok och inte. Bara för att nämna några så minns vi väl alla Todd Bertuzzi´s påhopp på Steve Moore, vilket självklart är helt oförlåtligt, även om det var en hel del otur med i den sekvensen. Ännu värre var nog Marty McSorley och hans svingande med sin klubba som klubbade ner Donald Brashear bakifrån. Tie Domi har varit ute i blåsväder ett antal gånger. En "sucker punch" vi minns är ju den som golvade vår tuffing Ulf Samuelsson efter en mindre duell i sarghörnet och där Samuelsson höll fast Domi´s klubba vilket fick sinnet att rinna över för den hetlevrade spelaren. Grishockey tar avstånd från och förespråkar absolut inte fegheter som dessa. Tie Domi levererade också en osmaklig armbåge i ansiktet på Scott Niedermayer i New Jersey i slutspelet i NHL för inte allt för länge sedan.

På tal om Niedermayer så gav sig ju hans brorsa Rob på vår egen Peter Forsberg i en VM-final med en feg tackling bakifrån in i sargen det är den typen av spel vi absolut tar avstånd ifrån här på Grishockey. Det vi förespråkar på tal om tacklingen på "Foppa" är att det finns spelare i ett ishockeylag som kan ta hand om spelare som tar till denna typ av fega påhopp och grövre tjuvnyp. Dessa rollspelare har nyckelroller för sina lag som "polis" eller "beskyddare". Oftast när dessa spelare är på isen (eller för den delen på avbytarbänken) så sker inte denna typ av handlingar. Det är avsaknaden av dessa spelare som gör att vi får uppleva vissa obehagliga situationer på läktare, i TV-soffan och på isen för aktiva spelare.

Washington Capitals insåg detta i somras när man rekryterade den allmänt erkände "polisen" Donald Brashear. Capitals sitter ju som bekant på en av hockeyvärldens största skatter i superstjärnan Alexander Ovechkin. Att någon skulle fundera på att sig friheter med honom är det sista man vill i Washington och nu har man markerat att om någon funderar på att göra något dumt, så kommer man också att få ta konsekvenserna av det.

Ser vi på vår egen liga, Elitserien, så körs det ju emellanåt över målvakter utan att den utförande spelaren behöver stå till svars för sina handlingar. Även omdömeslösa tacklingar duggar tätt. Vi på Grishockey vill mena att det just handlar om avsaknaden av "polis" eller "enforcers", som det kallas i Nordamerika, i Elitserien som gör att en del spelare testar gränser. Det finns dock ett bra exempel på ett lag som sällan behöver uppleva dessa fega påhopp, vi kan nämna Färjestad som ett exempel. Här har då klubbledningen identifierat det vi pratar om. Vi har spelare som Emil Kåberg och vi har Per Ledin. Detta är spelare som just ser till att motståndare håller sig i skinnet och tänker efter en extra gång innan man gör något dumt. För annars vet de att de kommer att få stå till svars för sitt eventuella illa uppträdande.

Vad är 2/5/10 minuter i utvisningsbåset eller böter på ett par 100 000 dollar (för en mångmiljonär i dollar) eller någon avstämning på ett par matcher för straff jämfört med att få byta hela tandraden?

I NHL har de flesta lag sina "Kåbergs" och "Ledins", men de börjar bli färre. Förhoppningsvis "dör" de inte ut helt och hållet för fler än vi på Grishockey måste väl inse värdet i att ha dessa nyckelspelare i sitt lag?

NHL och Elitserien, och hockeyvärlden i stort, vill ju att det ska bli en mer offensiv ishockey och att spelskickliga spelare ska gynnas av sin teknik och sin snabbhet, men det vore ju synd om de inte använde allt detta till att producera framåt för att istället hela tiden titta bakåt och snegla över axlarna efter nästa smäll...

Något vi inte tagit upp i denna nu väldigt långa redogörelse över vad vi på Grishockey står för är de rena slagsmålen vi ser i ishockeyn och oftast i NHL. Alla slagsmål är ju inte frukten av att skydda lagets stjärnor. Ofta handlar det om kraftmätning och vilken spelare som är "tungviktskung" i ligan.

Lika mycket som de poängförstärkande målgörarna i ishockeyn strävar efter en poängligatitel och respekt för sitt kunnande och sin konst, lika mycket prestige står på spel för de renodlade slagskamparna i hockeyvärldens olika ligor. Man vill vara den som alla ser upp till och som får respekt inom sitt gebit. Väl där har du precis som alla andra rollspelare (offensiva som defensiva etc...) större chans till större lön och bättre förutsättningar att utöva din favoritsysselsättning, att spela ishockey.

Det vi ser oftast när det gäller rena slagsmål så är det ju just mellan dessa "beskyddare" och/eller "poliser" som dessa slagsmål sker. Det vill säga två personer som båda är med på noterna och där det finns en "code" om hur man uppträder på isen. Vårt att poängtera är ju att det väldigt väldigt sällsynt med skador vid dessa uppgörelser och att mycket handlar om att ge fans och publik en "show" och lite extra valuta för biljettpengarna.

I bland vill coacher och spelare förändra en matchbild så klart och då är det bättre att två personer som bägge är med på en uppgörelse går loss på varandra istället för att någon stackare ska få sin nacke bruten av en feg spelare som tacklar någon bakifrån.

Vi på Grishockey vet att det är kontroversiellt att förespråka hockeyslagsmål och tuffa tag och vi kommer att utveckla resonemanget om detta senare. Vänligen kontakta oss om åsikter ur alla läger angående detta.

/Grishockey-redaktionen

Rättelse: Att ingen spelare någonsin skulle ha varit i närheten av att nå en "Power-Forward-nivå" är en sanning med modifikation. Vi har ett par exempel på en handfull spelare som varit och nosat på denna nivå, både anfallare och backar. Dock har ingen anfallare (det är ju trots allt anfallare som kan bli Power Forwards) i Elitseriens historia levererat siffror som matchar de 0,37 mål och 2,4 utvisningsminuter per match som krävs för att nå Power Forward-status. Detta även om vi ser till de säsonger då Elitserien avgjordes under 36 matcher, 40 matcher och 50 matcher under en säsong. Vilka spelare som varit och nosat på dessa siffror redovisas inom kort.
/Grishockey-redaktionen